

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Robert Stefanicki

SSN Agnieszka Żywicka

w sprawie z odwołania A.W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Lublinie

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego i wysokość podstawy wymiaru składek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 27 maja 2025 r.,

wniosku zawartego w zarządzeniu z 14 kwietnia 2025 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie, sygn. akt III AUa 218/25

o przedstawienie akt Sądowi Najwyższemu celem dokonania wykładni

postanowienia z 11 marca 2025 r. Sądu Najwyższego w sprawie III UZ 28/24

wyjaśnia, że postanowienie z 11 marca 2025 r. Sądu Najwyższego w sprawie III UZ 28/24 należy rozumieć w ten sposób, iż wyrok z 18 września 2024 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie o sygn. akt III AUa 834/23 został uchylony w zaskarżonej przez organ rentowy części i w tym zakresie sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania.

DS

Robert Stefanicki

Jarosław Sobutka

Agnieszka Żywicka

UZASADNIENIE

Na mocy zarządzenia z 14 kwietnia 2025 r., Sąd Apelacyjny w Lublinie (sygn. akt III AUa 218/25) zwrócił Sądowi Najwyższemu akta sprawy o sygn. III UZ 28/24, w związku z wątpliwościami, odnośnie do zakresu uchylenia wyroku z 18 września 2024 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Choć zarządzenie z 14 kwietnia 2025 r. nie zawiera w swojej treści żadnych wniosków skierowanych do Sądu Najwyższego, to należy je traktować jako wniosek o dokonanie wykładni postanowienia z 11 marca 2025 r. Sądu Najwyższego.

Wniosek ten zatem należy uznać za uzasadniony. Sentencja powołanego postanowienia rzeczywiście nie precyzowała, w jakiej części uchylony został wyrok z 18 września 2024 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie i w jakim zakresie sprawa została przekazana Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

Wskazać zatem należy, że zażalenie od powyższego wyroku wywiódł organ rentowy, zaskarżając judykat w części, tj. w zakresie pkt I, co do uchylenia zaskarżonego wyroku z 6 września 2023 r. (sygn. akt VIII U 4075/19) Sądu Okręgowego w Lublinie VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz poprzedzającej go decyzji z 4 września 2019 r. ZUS i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

Sąd Najwyższy uznał, że zażalenie ma uzasadnione podstawy, co doprowadziło do uchylenia w tym zakresie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Ponieważ zażaleniem zaskarżono wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie jedynie we wskazanej powyżej części, to sentencję postanowienia z 11 marca 2025 r. Sądu Najwyższego należy rozumieć w ten sposób, że wyrok z 18 września 2024 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie, o sygn. akt III AUa 834/23 został uchylony w zaskarżonej przez organ rentowy części i w tym zakresie sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania.

W związku z powyższym, na podstawie art. 352 k.p.c., orzeczono jak w sentencji. [a.†]

DS

